

HOTĂRÂREA CURȚII (Marea Cameră)
30 mai 2006*

Parlamentul European
împotriva
Consiliului Uniunii Europene și Comisiei Comunităților Europene

„Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal - Transport aerian — Decizia 2004/496/CE - Acord între Comunitatea Europeană și Statele Unite ale Americii – Dosare ale pasagerilor aerieni transferate la Biroul vamal și de protecție a frontierei Statelor Unite ale Americii - Directiva 95/46/CE - Articolul 25 –State terțe - Decizia 2004/535/CE – Nivel de protecție adecvat”

În cauzele conexe C-317/04 și C-318/04,

având ca obiect acțiuni în anulare în temeiul articolului 230 CE, introduse la 27 iulie 2004,

Parlamentul European, reprezentat de domnii R. Passos, N. Lorenz, H. Duintjer Tebbens și A. Caiola, în calitate de agenți, cu domiciliul ales în Luxemburg,

reclamant,

susținut de

Autoritatea europeană de supraveghere a protecției datelor (AESPD), reprezentată de domnul H. Hijmans și doamna V. Perez Asinari, în calitate de agenți,

intervenient,

împotriva

Consiliului Uniunii Europene, reprezentat de doamna M. C. Giorgi Fort și domnul M. Bishop, în calitate de agenți,

pârât în cauza C-317/04,

susținut de:

Comisia Comunităților Europene, reprezentată de domnii P.J. Kuijper, A. van Solinge și C. Docksey, în calitate de agenți, cu domiciliul ales în Luxemburg,

Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, reprezentat de domnul M. Bethell, C. White și T. Harris în calitate de agenți, asistați de domnul T. Ward, barrister, cu domiciliul ales în Luxemburg,

intervenienți,

* Limba de procedură: franceza.

și împotriva

Comisiei Comunităților Europene, reprezentată de domnii P. J. Kuijper, A. van Solinge, C. Docksey și F. Benyon, în calitate de agenți, cu domiciliul ales în Luxemburg,

pârâtă în cauza C-318/04,

susținută de:

Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, reprezentat de domnul M. Bethell, C. White și T. Harris, în calitate de agenți, asistați de domnul T. Ward, barrister, cu domiciliul ales în Luxemburg,

intervenient,

CURTEA (Marea Cameră),

compusă din domnul V. Skouris, președinte, domnii P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas și J. Malenovský, președinți de cameră, doamna N. Colneric (raportor), domnii S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues, doamna R. Silva de Lapuerta, domnii G. Arestis, A. Borg Barthet, M. Ilešič și J. Klučka, judecători,

avocat general: domnul P. Léger

grefier: doamna M. Ferreira, administrator principal

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 18 octombrie 2005,

după ascultarea concluziilor avocatului general, prezentate în ședința din 22 noiembrie 2005,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Prin cererea sa introductivă din cauza C-317/04, Parlamentul european cere anularea Deciziei 2004/496/CE a Consiliului, din 17 mai 2004, privind încheierea unui acord între Comunitatea Europeană și Statele Unite ale Americii în privința prelucrării și transferului datelor PNR de către transportatorii aerieni la Biroului vamal și protecția frontierelor de către Departamentul de Securitate Internă al Statelor Unite ale Americii (JO L 183, p. 83 și rectificativ JO 2005, L 255, p. 168).

2 Prin cererea sa introductivă din cauza C-318/04, Parlamentul cere anularea Deciziei 2004/535/CE a Comisiei, din 14 mai 2004, privind protecția adecvată a datelor cu caracter personal din registrele nominale ale pasagerilor aerieni transferate către Biroul vamal și protecția frontierelor Statelor Unite ale Americii (JO L 235, p. 11, numită în continuare „decizia de adecvare”).

Cadrul juridic

3 Articolul 8 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, semnată la Roma la 4 noiembrie 1950 (denumită în continuare „CEDO”) stipulează:

„1. Orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului și a corespondenței sale.

2. Nu este admisă ingerința unei autorități publice în exercitarea acestui drept decât dacă aceasta este prevăzută de lege și constituie, într-o societate democratică, o măsură necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protecția sănătății, a moralei, a drepturilor și a libertăților altora.”

4 Articolul 95 alineatul (1) a doua teză CE este formulat după cum urmează:

„Consiliul, pronunțându-se conform procedurii vizate la articolul 251 și după consultarea Comitetului economic și social, adoptă măsurile privind apropierea dispozițiilor legislative, de reglementare și administrative ale statelor membre care au ca obiect stabilirea și funcționarea pieței interne”.

5 Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului, din 24 octombrie 1995, privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, p. 31, ediție specială în limba română: capitol 13 volum 17 p. 10 - 29), astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 al Parlamentului European și al Consiliului, din 29 septembrie 2003, de adaptare la Decizia 1999/468/CE a Consiliului a dispozițiilor privind comitetele care asistă Comisia în exercitarea competențelor de executare prevăzute de actele care fac obiectul procedurii menționate la articolul 251 din Tratatul CE (JO L 284, p. 1, ediție specială în limba română: capitol 01 volum 04 p. 213 - 265) (denumită în continuare „directiva”) a fost adoptată în temeiul articolului 100 A din tratatul CE (devenit, după modificare, articolul 95 CE).

6 Cel de-al unsprezecelea considerent al său enunță că „întrucât principiile protecției drepturilor și libertăților persoanelor, inclusiv a dreptului la viață privată, conținute și în prezenta directivă le precizează și le amplifică pe acelea conținute în Convenția Consiliului Europei din 28 ianuarie 1981 pentru protejarea persoanelor față de prelucrarea automatizată a datelor cu caracter personal”.

7 În termenii celui de-al treisprezecelea considerent din directivă:

„întrucât activitățile menționate la titlurile V și VI din Tratatul privind Uniunea Europeană legate de siguranța publică, apărarea, securitatea statului sau activitățile statului din domeniul penal nu intră în domeniul de aplicare a dreptului comunitar, fără a aduce atingere obligațiilor care le revin statelor membre în conformitate cu articolul 56 alineatul (2), articolul 57 sau articolul 100 A din tratat; [...]”.

8 Al cincizecișisaptelea considerent din directivă enunță:

„întrucât, pe de altă parte, trebuie interzis transferul datelor cu caracter personal către o țară terță care nu asigură un nivel de protecție adecvat;”

9 Articolul 2 din directivă prevede:

„În sensul prezentei directive, se înțelege prin:

(a) «date cu caracter personal» înseamnă orice informație cu referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă (persoana vizată); o persoană identificabilă este o persoană care poate fi identificată, direct sau indirect, în special prin referire la un număr de identificare sau la unul sau mai multe elemente specifice, proprii identității sale fizice, fiziologice, psihice, economice, culturale sau sociale;

(b) «prelucrarea datelor cu caracter personal» (prelucrare) înseamnă orice operațiune sau serie de operațiuni care se efectuează asupra datelor cu caracter personal, prin mijloace automate sau neautomate, cum ar fi colectarea, înregistrarea, organizarea, stocarea, adaptarea sau modificarea, extragerea, consultarea, utilizarea, dezvăluirea prin transmitere, diseminare sau în orice alt mod, alăturarea ori combinarea, blocarea, ștergerea sau distrugerea; [...]"

10 În termenii articolului 3 din directivă:

„Domeniul de aplicare

(1) Prezenta directivă se aplică prelucrării automate, în totalitate sau parțial, precum și prelucrării neautomate a datelor cu caracter personal, conținute sau care urmează să fie conținute într-un sistem de evidență a datelor cu caracter personal.

2. Prezenta directivă nu se aplică prelucrării datelor cu caracter personal::

- puse în practică pentru exercitarea activităților din afara domeniului de aplicare a dreptului comunitar, cum ar fi cele prevăzute în titlurile V și VI din Tratatul privind Uniunea Europeană și, în orice caz, prelucrărilor care au ca obiect siguranța publică, apărarea, securitatea statului (inclusiv bunăstarea economică a statului atunci când aceste prelucrări sunt legate de probleme de securitate a statului) și activitățile statului în domeniul dreptului penal; [...]"

11 Articolul 6 alineatul (1) din directivă enunță:

„(1) Statele membre stabilesc că datele cu caracter personal trebuie să fie:

[...]

(b) colectate în scopuri determinate, explicite și legitime și să nu mai fie prelucrate ulterior într-un mod incompatibil cu aceste scopuri. Prelucrarea ulterioară a datelor în scopuri istorice, statistice sau științifice nu este considerată incompatibilă atât timp cât statele membre prevăd garanții corespunzătoare;

(c) adecvate, pertinente și neexcesive în ceea ce privește scopurile pentru care sunt colectate și prelucrate ulterior;

[...]

e) păstrate într-o formă care permite identificarea persoanelor vizate o perioadă nu mai lungă decât este necesar în vederea atingerii scopurilor pentru care au fost colectate sau pentru care vor fi prelucrate ulterior. [...]"

12 Articolul 7 din directivă dispune:

„Statele membre prevăd ca datele cu caracter personal să fie prelucrate numai dacă:

[...]

(c) prelucrarea este necesară în vederea îndeplinirii unei obligații legale care îi revine operatorului sau

[...]

(e) prelucrarea este necesară pentru aducerea la îndeplinire a unei sarcini de interes public sau care rezultă din exercitarea autorității publice cu care este investit operatorul sau terțul căruia îi sunt comunicate datele sau

(f) prelucrarea este necesară pentru realizarea interesului legitim urmărit de operator sau de către unul sau mai mulți terți, cu condiția ca acest interes să nu prejudicieze interesul sau drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei vizate, care necesită protecție în temeiul articolului 1 alineatul (1).”

13 În temeiul articolului 8 alineatul (5) primul paragraf din directivă:

„Prelucrarea datelor referitoare la infracțiuni, condamnări penale sau măsuri de securitate se poate efectua numai sub controlul autorității publice sau dacă garanțiile corespunzătoare și specifice sunt prevăzute de dreptul intern, sub rezerva derogărilor pe care statul membru le poate acorda în temeiul dispozițiilor de drept intern care prevăd garanții corespunzătoare și specifice. Cu toate acestea, un registru complet al condamnărilor penale nu poate fi ținut decât sub controlul autorității publice.”

14 Articolul 12 din directivă dispune:

„Statele membre garantează oricărei persoane vizate dreptul de a obține de la operator:

(a) fără constrângere, la intervale rezonabile și fără întârzieri sau cheltuieli excesive:

– confirmarea că datele care o privesc sunt sau nu sunt prelucrate, precum și informații referitoare la scopul prelucrării, categoriile de date avute în vedere și destinatarii sau categoriile de destinatari cărora le sunt comunicate datele,

– comunicarea într-o formă inteligibilă a datelor care fac obiectul prelucrării și a altor informații disponibile cu privire la originea datelor,

– informații cu privire la principiile de funcționare a mecanismului prin care se efectuează prelucrarea automată a datelor care o privesc, cel puțin în cazul deciziilor automatizate prevăzute la articolul 15 alineatul (1);

(b) după caz, rectificarea, ștergerea sau blocarea datelor a căror prelucrare nu respectă dispozițiile prezentei directive, în special datorită caracterului incomplet sau inexact a datelor;

(c) notificare terților cărora le-au fost comunicate datele cu privire la orice rectificare, ștergere sau blocare efectuată în conformitate cu litera (b), dacă această notificare nu se dovedește imposibilă sau nu presupune un efort disproporționat.”

15 Articolul 13 alineatul (1) din directivă este formulat după cum urmează:

„(1) Statele membre pot adopta măsuri legislative pentru a restrânge domeniul obligațiilor și drepturilor prevăzute la articolul 6 alineatul (1), articolul 10, articolul 11 alineatul (1), articolul 12 și articolul 21, dacă o astfel de restricție constituie o măsură necesară pentru a proteja:

(a) securitatea statului;

(b) apărarea;

(c) siguranța publică;

(d) prevenirea, investigarea, detectarea și punerea sub urmărire a infracțiunilor sau a încălcării eticii în cazul profesiunilor reglementate;

(e) un interes economic sau financiar important al unui stat membru sau al Uniunii Europene, inclusiv în domeniile monetar, bugetar și fiscal;

(f) o funcție de monitorizare, inspecție sau de reglementare legată, chiar și ocazional, de exercitarea autorității publice în cazurile menționate la literele (c), (d) și (e);

(g) protecția persoanei vizate sau a drepturilor și libertăților altora.”

16 Articolul 22 din directivă prevede:

„Acțiuni

Fără să aducă atingere oricărei căi administrative de atac care poate fi prevăzută, inter alia, în fața autorității de supraveghere menționată la articolul 28, anterior sesizării autorității judecătorești, statele membre prevăd dreptul oricărei persoane la o cale atac în justiție în caz de încălcare a drepturilor garantate prin dreptul intern aplicabil prelucrării în cauză.”

17 Articolele 25 și 26 din directivă alcătuiesc capitolul IV care privește transferul datelor cu caracter personal către state terțe.

18 Articolul 25 din directivă, intitulat „Principii”, prevede:

„(1) Statele membre prevăd ca transferul către o țară terță a datelor cu caracter personal care fac obiectul prelucrării sau sunt destinate prelucrării după transfer nu poate avea loc decât dacă, sub rezerva respectării dispozițiilor de drept intern adoptate în temeiul celorlalte dispoziții ale prezentei directive, țara terță în cauză asigură un nivel de protecție adecvat.

(2) Caracterul adecvat al nivelului de protecție oferit de o țară terță se evaluează având în vedere toate circumstanțele referitoare la un transfer sau la o categorie de transferuri de date; în special sunt luate în considerare natura datelor, scopul și durata prelucrării sau prelucrărilor propuse, țările de origine și țările de destinație, normele de drept atât generale, cât și sectoriale în vigoare în țara terță în cauză, precum și normele profesionale și măsurilor de securitate respectate în țara respectivă.

(3) Statele membre și Comisia se informează reciproc în cazurile în care consideră că o țară terță nu asigură un nivel de protecție adecvat în sensul alineatului (2).

(4) Atunci când Comisia constată, în conformitate cu procedura prevăzută în articolul 31 alineatul (2), că o țară terță nu asigură un nivel de protecție adecvat în sensul alineatului (2) din prezentul articol, statele membre iau măsurile necesare pentru a preveni orice transfer de date de același tip către țara terță în cauză.

(5) La momentul oportun, Comisia intră în negocieri în vederea remedierii situației apărute în urma constatărilor făcute în temeiul alineatului (4).

(6) Comisia poate constata, în conformitate cu procedura prevăzută în articolul 31 alineatul (2), că o țară terță asigură un nivel de protecție adecvat în sensul alineatului (2) din prezentul articol, în temeiul legislației interne sau al angajamentelor sale internaționale, luate în special la încheierea negocierilor menționate la alineatul (5), în vederea protejării vieții private și a libertăților și drepturilor fundamentale ale persoanelor.

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se conforma deciziei Comisiei.”

19 În conformitate cu articolul 26 alineatul (1) din directivă, intitulat „Derogări”:

„(1) Prin derogare de la articolul 25 și sub rezerva dispozițiilor contrare din dreptul intern care reglementează cazuri particulare, statele membre prevăd ca un transfer de date cu caracter personal către o țară terță care nu asigură un nivel de protecție adecvat în sensul articolului 25 alineatul (2) să poată avea loc cu condiția ca:

(a) persoana vizată să își dea consimțământul ferm la transferul avut în vedere sau

(b) transferul să fie necesar pentru executarea unui contract între persoana vizată și operator sau pentru aducerea la îndeplinire a măsurilor precontractuale luate ca răspuns la cererea persoanei vizate sau

(c) transferul să fie necesar pentru încheierea sau executarea unui contract încheiat sau care urmează să fie încheiat în interesul persoanei vizate între operator și un terț sau

(d) transferul să fie necesar sau impus prin lege pentru apărarea unui interes public important, sau pentru constatarea, exercitarea sau apărarea unui drept în justiție sau

(e) transferul să fie necesar apărării interesului vital al persoanei vizate sau

(f) transferul să fie făcut dintr-un registru public care, în conformitate cu dispozițiile legale sau de reglementare, este destinat informării publicului și este deschis spre consultare publicului sau oricărei persoane care demonstrează un interes legitim, în măsura în care se îndeplinesc condițiile prevăzute prin lege pentru consultări în cazurile particulare.”

20 În baza directivei și, în special, a articolului 25 alineatul (6), Comisia Comunităților Europene a adoptat decizia de adecvare.

21 Al unsprezecelea considerent din această decizie enunță:

„Prelucrarea de către CBP [United States Bureau of Customs and Border Protection (Biroul vamal și de protecție a frontierelor Statelor Unite ale Americii)] a datelor cu caracter personal conținute în PNR [«Passenger Name Records» (registru nominal al pasagerilor)] al pasagerilor aerieni care îi sunt transferate este reglementată prin dispozițiile care figurează în «Declarația de angajament a Biroului vamal și de protecție a frontierelor al Departamentului de Securitate Internă din 11 mai 2004» (numită în continuare «declarația de angajament») și prin legislația americană în condițiile prevăzute în declarația de angajament.”

22 În temeiul celui de-al cincisprezecelea considerent din această decizie, datele din PNR trebuie utilizate cu scopul unic de a preveni și de a combate terorismul și crimele legate de terorism, alte infracțiuni grave, inclusiv crima organizată, care, prin natura sa, are un caracter transnațional și fuga în caz de mandat de arestare sau de detenție pentru crimele menționate mai sus.

23 În termenii articolelor de la 1 la 4 din decizia de adecvare:

„Articolul 1

În sensul articolului 25 alineatul (2) din Directiva 95/46/CE, Biroul vamal și de protecție a frontierelor Statelor Unite (denumit în continuare «CBP») este considerat ca asigurând un nivel adecvat de protecție a datelor din dosarele pasagerilor (denumite în continuare «PNR») transferate de la Comunitate în ceea ce privește zborurile spre sau dinspre Statele Unite, în conformitate cu declarația de angajament care figurează în anexă.

Articolul 2

Prezenta decizie privește nivelul de protecție adecvat asigurat de CBP pentru a răspunde cerințelor de la articolul 25 alineatul (1) din Directiva 95/46/CE și nu influențează cu nimic alte condiții sau restricții care pun în aplicare alte dispoziții din directivă care se aplică prelucrării datelor cu caracter personal în statele membre.

Articolul 3

1. Fără a aduce atingere competențelor care le permit să ia măsuri pentru a asigura respectarea dispozițiilor naționale adoptate în conformitate cu alte dispoziții decât articolul 25 din Directiva 95/46/CE, autoritățile competente din statele membre pot să exercite competențele de care dispun în prezent pentru a suspenda transferul de date către CBP pentru a proteja persoanele fizice în

cea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal care le privește în unul dintre cele două cazuri următoare:

a) atunci când o autoritate americană competentă a constatat că CBP nu respectă normele aplicabile în materie de protecție;

b) atunci când există probabilitatea ca normele de protecție stabilite în anexă să nu fie respectate, când se poate crede că CBP nu ia sau nu va lua, în timpul dorit, măsurile care se impun pentru a remedia situația în cauză, că respectiva continuare a transferului ar antrena un risc iminent de prejudiciu grav pentru persoanele în cauză și autoritățile competente ale statului membru au făcut eforturi rezonabile, în aceste situații, pentru a avertiza CBP și a-i da acestuia posibilitatea de a răspunde.

2. Suspendarea transferului încetează de îndată ce normele de protecție sunt asigurate și autoritățile competente din statele membre în cauză sunt avertizate în privința aceasta.

Articolul 4

1. Statele membre informează fără întârziere Comisia asupra măsurilor adoptate conform articolului 3.

2. Statele membre se informează de asemenea reciproc despre orice schimbare în ceea ce privește normele de protecție precum și în cazurile în care măsurile luate de autoritățile însărcinate cu supravegherea respectării de către CBP a normelor de protecție stabilite în anexă nu sunt suficiente pentru a asigura respectarea lor.

3. Dacă informațiile primite în conformitate cu articolul 3 și cu alineatele (1) și (2) din prezentul articol arată că principiile esențiale necesare pentru a asigura un nivel adecvat de protecție a persoanelor fizice nu mai sunt respectate, sau că un organism oarecare însărcinat cu supravegherea respectării de către CBP a normelor de protecție stabilite în anexă nu își îndeplinește în mod eficient misiunea, CBP va fi informat și, dacă este necesar, procedura prevăzută la articolul 31 alineatul (2) din Directiva 95/46/CE va fi aplicabilă în vederea anulării sau suspendării prezentei decizii.”

24 „Declarația de angajament a Biroului vamal și de protecție a frontierelor a Departamentului de Securitate Internă” anexată deciziei de adecvare, prevede:

„În vederea susținerii proiectului Comisiei Europene care vizează exercitarea competențelor care îi sunt conferite prin articolul 25 alineatul (6) din Directiva 95/46/CE [...] și pentru adoptarea unei decizii care să recunoască că [CBP] al Departamentului de Securitate Internă (*Department of Homeland Security*) furnizează un nivel de protecție adecvat scopului transferului, de către companiile aeriene, al datelor [PNR] care pot intra în domeniul de aplicare a directivei, CBP ia următoarele angajamente [...]”

25 Aceste angajamente cuprind 48 puncte, care sunt regrupate sub titlurile următoare: „Fundamentul juridic al dreptului de a obține PNR”, „Utilizarea datelor din PNR de către CBP”, „Cerințe cu privire la date”, „Prelucrarea datelor «sensibile»”, „Metodă de acces la datele din PNR”, „Stocarea datelor PNR”, „Securitatea sistemelor informatice ale CBP”, „Prelucrarea și protecția datelor din PNR de către CBP”, „Transmiterea datelor din PNR către alte autorități

guvernamentale”, „Informare, acces la date și căi de atac pentru persoanele vizate de PNR”, „Respectarea dispozițiilor”, „Reciprocitate”, „Revizuire și termenul de validitate a declarației de angajament” și „Lipsa creării drepturilor sau a precedentului”.

26 Printre angajamentele menționate figurează, în mod special, următoarele:

„1) În temeiul legii [titlul 49, secțiunea 44909(c)(3) din codul Statelor Unite] și al reglementărilor sale (provizorii) puse în aplicare (titlul 19, secțiunea 122.49 b din codul reglementărilor federale), orice companie aeriană care asigură un serviciu internațional de transport de pasageri spre sau dinspre Statele Unite trebuie să furnizeze către CBP o modalitate de acces electronic la datele PNR care sunt primite și stocate în sistemele sale informatice de rezervare/control al plecărilor (denumite în continuare «sistemele de rezervare»).

[...]

3) CBP utilizează datele PNR în scopul unic de a preveni și de a combate: 1) terorismul și crimele legate de terorism; 2) alte infracțiuni grave, inclusiv crima organizată, care, prin natura sa, are un caracter transnațional și 3) fuga în cazul de mandatului de arestare sau de detenție pentru una dintre infracțiunile susmenționate. Utilizarea datelor PNR în aceste scopuri îi permite CBP să își concentreze resursele pe elemente cu grad ridicat de risc, facilitând și protejând astfel traficul de pasageri legitim.

4) Elementele informaționale solicitate de CBP sunt enumerate în anexa A. [...]

[...]

27) În cadrul oricărei proceduri administrative sau judiciare care decurge dintr-o cerere, introdusă în temeiul legii libertății de informare, a datelor PNR obținute de la companiile aeriene, CBP va susține că registrele în cauză nu sunt supuse divulgării prevăzute prin această lege.

[...]

29) CBP, la discreția sa, nu va transmite date PNR altor autorități guvernamentale de represiune sau de luptă contra terorismului, naționale sau străine, decât de la caz la caz, în scopul de a preveni sau de a combate infracțiunile vizate la alineatul (3). Autoritățile cu care CBP poate schimba aceste date sunt denumite în continuare «autorități desemnate».

30) CBP își va exercita cu discernământ competența de apreciere privind transferul de date din PNR în scopurile specificate. Acesta va determina mai întâi dacă motivul invocat pentru divulgarea datelor din PNR unei alte autorități desemnate este în conformitate cu finalitățile prevăzute (a se vedea punctul 29). În cazul unui răspuns afirmativ, CBP va verifica dacă autoritatea desemnată în cauză este competentă pentru a preveni orice încălcare a unei legi sau a unui regulament legat de aceste finalități sau pentru conducerea unei anchete sau inițierea unor urmăriri în această privință sau pentru a pune în aplicare sau a supraveghea aplicarea unei astfel de legi sau a unui astfel de regulament, în cazul în care CBP ar dispune de un indiciu al unei încălcări efective sau potențiale a legii. Temeinicia divulgării va trebui să fie examinată în lumina tuturor circumstanțelor expuse.

[...]

35) Nici o dispoziție din prezenta declarație de angajament nu poate împiedica utilizarea sau divulgarea datelor din PNR în cadrul unei proceduri penale sau în temeiul altor cerințe prevăzute în lege. CBP va informa Comisia cu privire la adoptarea, de către autoritățile americane a oricărei legislații care are o influență asupra fondului prezentelor angajamente.

[...]

46) Prezenta declarație de angajament este aplicabilă pe durata a trei ani și șase luni începând cu data intrării în vigoare a unui acord între Statele Unite și Comunitatea Europeană care autorizează prelucrarea datelor din PNR de către companiile aeriene pentru a le transmite CBP conform directivei. [...]

47) Prezenta declarație de angajament nu creează și nici nu conferă nici un drept și nici un avantaj pentru orice persoană sau parte, fie privată, fie publică.

[...]”

27 Anexa A la declarația de angajament conține „rubricile PNR” cerute de CBP companiilor aeriene. Din rubricile menționate, fac parte, în special, „codul reper din dosarul PNR” data rezervării, numele, adresa, mijloacele de plată, numerele de telefon, agenția de voiaj, „statutul” călătorului („statutul de călătorie al pasagerului”), adresa electronică, observații generale, numărul locului ocupat, informația conform căreia pasagerul este înregistrat ca neprezentat precum și „informațiile APIS” (Advanced Passenger Information System) eventual obținute.

28 Consiliul a adoptat Decizia 2004/496, în special în temeiul articolului 95 CE, coroborat cu articolul 300 alineatul (2) primul paragraf, prima frază, CE.

29 În sensul celor trei considerente ale acestei decizii:

„1) Consiliul a autorizat Comisia, la 23 februarie 2004, să negocieze, în numele Comunității, un acord cu Statele Unite ale Americii în ceea ce privește prelucrarea și transferul datelor din PNR de către transportatorii aeriene la Biroul vamal și de protecție a frontierelor al Departamentului american de securitate internă.

(2) Parlamentul european nu și-a emis avizul în termenul stabilit, în temeiul articolului 300 alineatul (3) primul paragraf din tratat, de Consiliu în vederea necesității urgente de a remedia situația de incertitudine în care se găsesc companiile aeriene și pasagerii și de a proteja interesele financiare ale părților în cauză.

3) Este necesar să se aprobe acordul.”

30 La articolul 1 din Decizia 2004/496 se prevede:

„Acordul între Comunitatea Europeană și Statele Unite ale Americii în ceea ce privește prelucrarea și transferul datelor din PNR de către transportatorii aeriene la Biroul vamal și de protecție a frontierelor al Departamentului american al securității interne este aprobat în numele Comunității.

Textul acordului este atașat la prezenta decizie.”

31 Acest acord (denumit în continuare „acordul”) este redactat după cum urmează:

„Comunitatea Europeană și Statele Unite ale Americii,

Recunoscând că este important să se respecte drepturile și libertățile fundamentale, și, în special dreptul la respectarea vieții private, și să se respecte aceste valori, prevenind și combătând terorismul și delictele care sunt legate de acesta, precum și alte delict grave de natură transnațională, în special criminalitatea organizată,

Având în vedere legile și reglementările americane care solicită tuturor transportatorilor aerieni care asigură un serviciu de transport internațional de pasageri cu destinația sau cu plecarea din Statele Unite să furnizeze [CBP] al Departamentului american al securității interne (denumit în continuare «DHS») un acces electronic la datele din [PNR] care sunt primite și stocate în sistemul său informatic de control al rezervărilor și al plecărilor,

Având în vedere Directiva 95/46/CE, [...] și în special articolul 7 litera c),

Având în vedere angajamentele luate de CBP la 11 mai 2004, care vor fi publicate în registrul federal american (denumite în continuare «angajamentele»),

Având în vedere Decizia 2004/535/CE a Comisiei adoptată la 14 mai 2004, în conformitate cu articolul 25 alineatul (6) din Directiva 95/46/CE, în virtutea căreia se consideră că CBP asigură un nivel de protecție adecvat al datelor PNR transferate de la Comunitatea Europeană (denumită în continuare «Comunitatea») privind zborurile spre sau dinspre Statele Unite, în conformitate cu angajamentele anexate (denumită în continuare «decizia»),

Ținând seama de faptul că transportatorii aerieni care dispun de sisteme de control al rezervărilor și plecărilor stabilite pe teritoriul statelor membre ale Comunităților Europene trebuie să facă ceea ce este necesar pentru ca datele PNR să fie transmise către CBP din momentul în care acest lucru va fi posibil din punct de vedere tehnic, dar că, din acest moment, autoritățile americane vor trebui să poată accede în mod direct la date, în virtutea dispozițiilor din prezentul acord,

[...]

Au convenit cele ce urmează:

1. CBP poate accesa, pe cale electronică, datele PNR care provin din sistemele de control al rezervărilor și al plecărilor transportatorilor aerieni («sisteme de rezervare») situate pe teritoriul statelor membre ale Comunității Europene, în aplicarea strictă a deciziei și atâta timp cât aceasta din urmă va fi aplicabilă, adică până în momentul în care un sistem satisfăcător este pus în aplicare pentru a permite transmiterea acestor date de către transportatorii aerieni.

[Versiunea în limba engleză este formulată după cum urmează: “CBP may electronically access the PNR data from air carriers reservation/departure control systems (‘reservation systems’) located within the territory of the Member State of the European Community strictly in accordance with the Decision and for so long as the Decision is applicable and only until there is a satisfactory system in place allowing for transmission of such data by the air carriers.”]

2. Transportatorii aerieni care asigură un serviciu de transport internațional de pasageri cu destinația sau cu plecarea din Statele Unite prelucrează datele PNR stocate în sistemele lor informatice de rezervare precum este cerut de CBP în temeiul legislației americane, în strictă conformitate cu decizia și atâta timp cât aceasta din urmă este aplicabilă.

3. CBP ia notă de decizie și declară că pune în aplicare angajamentele anexate deciziei menționate.

4. CBP procesează datele PNR primite și tratează persoanele vizate de această prelucrare în conformitate cu legile și cerințele constituționale americane, fără discriminare, în special în funcție de naționalitate și țara de rezidență.

[...]

7. Prezentul acord intră în vigoare din momentul semnării acestuia. Fiecare parte poate denunța prezentul acord în orice moment prin notificare pe cale diplomatică. Acordul încetează să fie aplicabil la nouăzeci (90) de zile după data notificării denunțării către cealaltă parte. Prezentul acord poate fi modificat în orice moment printr-un acord comun scris.

8. Prezentul acord nu are ca obiect derogarea de la legislația părților, nici modificarea acesteia; el nu creează și nici nu conferă nici un drept sau avantaj nici unei alte persoane sau entități, private sau publice.” (traducere neoficială)

32 Conform informației Consiliului cu privire la data intrării în vigoare (JO 2004, C 158, p. 1), acordul, semnat la Washington la 28 mai 2004 de către un reprezentant al Președinției în exercițiu a Consiliului și de către Secretarul Departamentului de Securitate Internă al Statelor Unite ale Americii, în conformitate cu punctul 7 al acestuia, a intrat în vigoare în ziua semnării acestuia.

Faptele premergătoare litigiilor

33 În urma a atacurilor teroriste din 11 septembrie 2001, Statele Unite au adoptat în luna noiembrie a aceluiași an o legislație care dispune ca transportatorii aerieni care asigură legături cu destinația sau cu plecarea din Statele Unite, sau care traversează teritoriul acestora din urmă, erau obligați să furnizeze autorităților vamale ale Statelor Unite acces electronic la datele conținute în sistemele lor automate de rezervare și de control al plecărilor, desemnate prin termenii „Registrul nominal al pasagerilor” (denumite în continuare „datele din PNR”). Recunoscând legitimitatea intereselor de securitate în joc, Comisia a informat autoritățile Statelor Unite, din iunie 2002, că aceste dispoziții puteau intra în conflict cu legislația comunitară și cea a statelor membre în materie de protecție a datelor și cu anumite dispoziții din Regulamentul (CEE) nr. 2299/89 al Consiliului, din 24 iulie 1989, de stabilire a unui cod de conduită pentru sistemele informatizate de rezervare (JO L 220, p. 1, ediție specială în limba română: capitol 07 volum 02 p. 30 - 36), astfel cum a fost modificat de Regulamentul (CE) nr. 323/1999 al Consiliului, din 8 februarie 1999 (JO L 40, p. 1, ediție specială în limba română: capitol 07 volum 06 p. 214 - 221). Autoritățile din Statele Unite au amânat intrarea în vigoare a noilor dispoziții, dar, în definitiv, au refuzat să renunțe la a impune sancțiuni companiilor aeriene care nu se conformează legislației cu privire la accesul electronic la datele din PNR după 5 martie 2003. Din acest moment, mai multe companii mari aeriene din Uniunea Europeană au furnizat autorităților menționate acces la datele lor PNR.

34 Comisia a inițiat negocieri cu autoritățile din Statele Unite, care au generat un document conținând angajamente („undertakings”) luate de CBP, în vederea adoptării de către Comisie a unei decizii de adecvare pe baza articolului 25 alineatul (6) din directivă.

35 La 13 iunie 2003, grupul de protecție a persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal, instituit prin articolul 29 din directivă, a prezentat un aviz în care și-a exprimat îndoieli în ceea ce privește nivelul de protecție a datelor garantate de angajamentele menționate anterior în ceea ce privește prelucrările în cauză. Acesta a reiterat aceste îndoieli într-un aviz din 29 ianuarie 2004.

36 La 1 martie 2004, Comisia a sesizat Parlamentul cu privire la proiectul de decizie de adecvare în temeiul articolului 25 alineatul (6) din Directiva 95/46 , însoțit de proiectul de angajamente ale CBP.

37 La 17 martie 2004, Comisia a transmis Parlamentului, în perspectiva consultării acestuia în temeiul articolului 300 alineatul (3) primul paragraf CE, o propunere de decizie a Consiliului cu privire la încheierea unui acord cu Statele Unite. Prin scrisoarea din 25 martie 2004, care face referire la procedura de urgență, Consiliul a cerut Parlamentului să prezinte un aviz cu privire la această propunere la data de 22 aprilie 2004 cel târziu. În această scrisoare, Consiliul a subliniat că „lupta împotriva terorismului, care justifică măsurile propuse, este o prioritate esențială a Uniunii Europene, [că,] în prezent, transportatorii aerieni și pasagerii sunt într-o situație de incertitudine care este necesar să se remedieze urgent [și că], în plus, este esențial să se protejeze interesele financiare ale părților implicate”. (traducere neoficială)

38 La 31 martie 2004, în aplicarea articolului 8 din Decizia 1999/468/CE a Consiliului, din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei (JO L 184, p. 23, ediție specială în limba română: capitol 01 volum 02 p. 159 - 162), Parlamentul a adoptat o rezoluție menționând un anumit număr de rezerve de natură juridică cu privire la propunerea care i-a fost prezentată. În această rezoluție, acesta a considerat, în special, că proiectul de decizie de adecvare depășea competențele conferite Comisiei prin articolul 25 din directivă. Acesta a solicitat încheierea unui acord internațional adecvat care să respecte drepturile fundamentale în ceea ce privește un anumit număr de puncte detaliate în cadrul rezoluției menționate și a cerut Comisiei să îi prezinte un nou proiect de decizie. El și-a rezervat dreptul de a sesiza Curtea în vederea verificării legalității acordului internațional în cauză și, în special, compatibilitatea acestuia cu protecția dreptului la viață privată.

39 La 21 aprilie 2004, Parlamentul a ratificat, la cererea președintelui său, o recomandare a comisiei juridice și a pieței interne care vizează obținerea avizului Curții privind compatibilitatea acordului avut în vedere cu dispozițiile tratatului, în conformitate cu articolul 300 alineatul (6) CE. Această procedură a fost inițiată în aceeași zi.

40 Parlamentul a decis, de asemenea, în aceeași zi, să se trimită în comisie raportul privind propunerea de decizie a Consiliului, respingând astfel în mod implicit, în acest stadiu, cererea de examinare de urgență a propunerii menționate prezentată de Consiliu la 25 martie.

41 La 28 aprilie, bazându-se pe articolul 300 alineatul (3) primul paragraf CE, Consiliul a adresat o scrisoare către Parlament cerând acestuia din urmă să își exprime avizul înainte de 5 mai 2004 cu privire la propunerea de decizie legată de încheierea acordului. Pentru a justifica urgența acestei cereri, a reluat motivele înaintate în scrisoarea sa din 25 martie 2004.

42 Luând cunoștință de lipsa constantă a ansamblului de versiuni lingvistice ale propunerii de decizie a Consiliului, Parlamentul a respins, la 4 mai 2004, cererea de examinare de urgență a acestei propuneri pe care Consiliul i-o prezentase la 28 aprilie.

43 La 14 mai, Comisia a adoptat decizia de adevare, care face obiectul cauzei C-318/04. La 17 mai 2004, Consiliul a adoptat Decizia 2004/496, care face obiectul cauzei C-317/04.

44 În scrisoarea din 4 iunie 2004, președinția în exercițiu a Consiliului a informat Parlamentul despre faptul că Decizia 2004/496 lua în considerare lupta împotriva terorismului - prioritară pentru Uniune - dar și nevoia de a face față unei situații de insecuritate juridică a companiilor aeriene, precum și interesele lor financiare.

45 În scrisoarea din 9 iulie 2004, Parlamentul a informat Curtea cu privire la retragerea cererii sale de aviz înregistrată cu nr. 1/04.

46. În cauza C-317/04, prin ordonanța Președintelui Curții din 18 noiembrie 2004 și 18 ianuarie 2005, Comisia și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord au fost admiși ca intervenienți în sprijinul concluziilor Consiliului.

47 În cauza C-318/04, prin Ordonanța președintelui Curții din 17 decembrie 2004, Regatul Unit a fost autorizat să intervină în sprijinul concluziilor Comisiei.

48 Prin Ordonanța Curții din 17 martie 2005, Autoritatea europeană de supraveghere pentru protecția datelor a fost autorizată să intervină în sprijinul concluziilor Parlamentului în aceste două cauze.

49 Având în vedere conexitatea cauzelor menționate, confirmate în cadrul procedurii orale, este necesar, în conformitate cu articolul 43 din regulamentul de procedură, ca acestea să fie conexe în scopul pronunțării hotărârii.

Cu privire la acțiunea din cauza C-318/04

50 Parlamentul invocă patru motive de anulare, întemeiate pe exces de putere, respectiv, pe o încălcare a principiilor esențiale ale directivei, pe o încălcare a drepturilor fundamentale și pe o încălcare a principiului proporționalității.

Cu privire la primul aspect al primului motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 3 alineatul (2) prima liniuță din directivă

Argumentele părților

51 Parlamentul susține că decizia Comisiei a fost adoptată *ultra vires* din moment ce nu au fost respectate dispozițiile adoptate în directivă și cu încălcarea, în special a articolului 3 alineatul (2) prima liniuță, din aceasta privind excluderea activităților care nu intră în domeniul de aplicare a dreptului comunitar.

52 Nu ar fi nicio îndoială că prelucrarea datelor din PNR după transferul către autoritatea americană vizată de decizia de adevare este și va fi efectuată, pentru exercitarea activităților

proprii Statelor în sensul punctului 43 din hotărârea din 6 noiembrie 2003, Lindqvist (C-101/01, Rec. p. I-12971).

53 Comisia, susținută de Regatul Unit, consideră că activitățile transportatorilor aerieni intră în mod clar în domeniul de aplicare a dreptului comunitar. Ea susține că acești operatori privați prelucrează datele din PNR în cadrul Comunității și organizează transferul lor către un stat terț. În concluzie, ar fi vorba despre activități care privesc persoanele de drept privat și nu activitățile statului membru în care operează transportatorii în cauză, sau a autorităților sale publice, precum a fost definit de către Curte la punctul 43 din hotărârea Lindqvist, citată anterior. Scopul urmărit de transportatorii aerieni în prelucrarea datelor din PNR ar fi doar de a respecta cerințele dreptului comunitar, inclusiv obligația înscrisă la punctul 2 din acord. Articolul 3 alineatul (2) din Directivă ar face referire la activitățile autorităților publice care nu intră în domeniul de aplicare a dreptului comunitar.

Aprecierea Curții

54 Articolul 3 alineatul (2) prima liniuță din Directivă exclude din domeniul său de aplicare prelucrarea datelor cu caracter personal pus în aplicare pentru exercitarea activităților care nu intră în domeniul de aplicare a dreptului comunitar, precum cele prevăzute la titlurile V și VI din Tratatul privind Uniunea Europeană și, în orice caz, prelucrările care au ca obiect siguranța publică, apărarea, securitatea statului și activitățile statului în legătură cu domenii ale dreptului penal.

55 Decizia de adecvare nu privește decât datele din PNR transferate către CBP. Reiese din al șaselea considerent al acestei decizii că cererile acestui transfer se întemeiază pe o lege promulgată de Statele Unite în noiembrie 2001 și pe reglementări de punere în aplicare adoptate de CBP în virtutea acestei legi. Conform celui de-al șaptelea considerent din decizia menționată, legislația americană în cauză are în vedere întărirea siguranței precum și condițiile de intrare în Statele Unite și de ieșire din această țară. În temeiul ultimului considerent, Comunitatea susține în întregime Statele Unite în lupta lor împotriva terorismului, în limitele impuse de dreptul Comunității. Cel de-al cincisprezecelea considerent din această decizie enunță că datele din PNR trebuie utilizate cu scopul unic de a preveni și de a combate terorismul și crimele legate de terorism, alte infracțiuni grave, care includ crima organizată, care, prin natura sa, au un caracter transnațional și fuga în caz de mandat de arestare sau de detenție pentru una dintre infracțiunile susmenționate.

56 Rezultă din acestea că transferul datelor PNR către CBP constituie o prelucrare care are ca obiect securitatea publică și activitățile statului legate de domenii ale dreptului penal.

57 Dacă este just să se considere că datele PNR sunt colectate inițial de companiile aeriene în cadrul unei activități care intră sub incidența dreptului comunitar, adică vânzarea unui bilet de avion care conferă drept unei prestări de servicii, cu toate acestea, prelucrarea datelor care este luată în considerare în decizia de adecvare este de cu totul altă natură. Într-adevăr, această decizie, astfel cum s-a amintit la punctul 55 din prezenta hotărâre, nu vizează o prelucrare de date necesară realizării unei prestări de servicii, ci considerată necesară pentru protejarea securității publice și cu scopuri represive.

58 La punctul 43 din hotărârea Lindqvist menționată anterior, care a fost invocat de către Comisie în apărarea acesteia, Curtea a hotărât că activitățile menționate cu titlu de exemplu la

articolul 3 alineatul (2) prima liniuță din directiva sunt, în toate cazurile, activități proprii statelor sau autorităților de stat și străine domeniilor de activitate ale persoanelor de drept privat. Cu toate acestea, nu reiese din aceasta că, datorită faptului că datele PNR au fost colectate de operatorii privați cu scopuri comerciale și că aceștia din urmă sunt cei care organizează transferul către un stat terț, transferul în cauză nu intră în domeniul de aplicare a acestei dispoziții. Într-adevăr, acest transfer se inserează într-un cadru instituit de autoritățile publice și care vizează securitatea publică.

59 Din analizele care preced rezultă că decizia de adecvare vizează o prelucrare a datelor cu caracter personal în sensul articolului 3 alineatul (2) prima liniuță din directivă. Această decizie nu intră în domeniul de aplicare al acesteia.

60 În consecință, prima parte a primului motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 3 alineatul (2) prima liniuță din directivă este întemeiat.

61 Prin urmare, fără a fi necesar să se examineze celelalte părți ale primului motiv precum și celelalte motive invocate de Parlament, este necesar să se anuleze decizia de adecvare.

Cu privire la acțiunea din cauza C-317/04

62 Parlamentul înaintează șase motive de anulare, privind alegerea eronată a articolului 95 CE ca temei juridic al Deciziei 2004/496 și a încălcării articolului 300 alineatul (3) al doilea paragraf CE, a articolului 8 din CEDH, a principiului proporționalității, a cererii de motivare și a principiului cooperării loiale.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe alegerea eronată a articolului 95 CE ca temei juridic al Deciziei 2004/496

Argumentele părților

63 Parlamentul susține că articolul 95 CE nu constituie, pentru Decizia 2004/496 un temei juridic potrivit. Această decizie nu ar avea ca scop și conținut stabilirea și funcționarea pieței interne contribuind la eliminarea obstacolelor în calea libertății de prestare a serviciilor și nu ar conține dispoziții care ar viza realizarea unui astfel de scop. În concluzie, ea ar fi avut ca scop legalizarea prelucrării datelor cu caracter personal prevăzute de legislația Statelor Unite. De altfel, articolul 95 CE nu ar putea constitui temei pentru competența Comunității de a încheia acordul, deoarece acesta vizează prelucrări de date excluse din domeniul de aplicare a directivei.

64 Consiliul susține că directiva, adoptată în mod valid în temeiul articolului 100 A din tratat, conține la articolul său 25 de dispoziții care prevăd posibilitatea unui transfer de date cu caracter personal către un stat terț asigurând un nivel de protecție adecvat, inclusiv posibilitatea de a iniția, în caz de nevoie, negocieri care să conducă la încheierea de către Comunitate a unui acord cu acest stat. Acordul ar viza libera circulație a datelor din PNR între Comunitate și Statele Unite în condiții care respectă libertățile și drepturile fundamentale ale persoanelor, în special viața privată. El ar avea ca scop suprimarea oricărei denaturări a concurenței, între companiile aeriene ale statelor membre și între acestea și companiile statelor terțe, care pot rezulta din cereri impuse de Statele Unite, din motive legate de protecția drepturilor și libertăților persoanelor. Condițiile de concurență dintre companiile statelor membre care asigură un serviciu de transport internațional de pasageri cu destinația sau cu plecarea din Statele Unite ar fi putut fi denaturate

datotită faptului că doar unele din ele ar fi acordat autorităților Statelor Unite un acces la bazele lor de date. Acordul ar impune tuturor companiilor în cauză obligații armonizate.

65 Comisia subliniază existența unei „norme conflictuale” în sensul dreptului internațional public, între legile Statelor Unite și reglementarea comunitară precum și necesitatea concilierii acestora. Aceasta reproșează Parlamentului, care contestă faptul că articolul 95 CE poate constitui temeiul juridic al Deciziei 2004/496, că nu a propus o bază juridică adecvată. În opinia Comisiei, articolul menționat constituie «temei juridic natural» al acestei decizii deoarece acordul privește dimensiunea externă a protecției datelor cu caracter personal la momentul transferului lor în cadrul Comunității. Articolele 25 și 26 din directivă ar oferi o competență exclusivă externă în favoarea Comunității.

66 În plus, Comisia susține că prelucrarea inițială a acestor date de către companiile aeriene este efectuată în scopuri comerciale. Utilizarea pe care autoritățile Statelor Unite o dau acestor date nu le-ar plasa în afara sferei de incidență a directivei.

Aprecierea Curții

67 Articolul 95 CE, coroborat cu articolul 25 din directivă, nu poate constitui temeiul competenței Comunității pentru încheierea acordului.

68 În fapt, acordul vizează același transfer de date ca și decizia de adecvare și, deci, prelucrări de date care sunt, așa cum a fost prezentat mai sus, excluse din domeniul de aplicare al directivei.

69 În consecință, Decizia 2004/496 nu a putut fi adoptată în mod valid în temeiul articolului 95 CE.

70 Fără a fi necesară examinarea celorlalte motive invocate de Parlament, este, deci, necesar să se anuleze această decizie.

Cu privire la limitarea efectelor hotărârii

71 Reiese din punctul 7 al acordului că fiecare parte poate denunța acordul în orice moment și că acesta încetează să fie aplicabil la 90 de zile după data notificării denunțării către cealaltă parte.

72 Cu toate acestea, în conformitate cu punctele 1 și 2 din acord, dreptul CBP de accesare a datelor din PNR și obligația impusă transportatorilor aerieni de a le prelucra astfel cum este cerut de către CBP nu există decât atâta timp cât decizia de adecvare este aplicabilă. La punctul 3 din acordul menționat, CBP a declarat că pune în aplicare angajamentele anexate la decizia menționată.

73 Având în vedere, pe de o parte, faptul că Comunitatea nu poate invoca propriul drept ca justificând ne-executarea acordului care rămâne aplicabil în termenul de 90 de zile de la denunțarea acestuia și, pe de altă parte, legătura strânsă care există între acord și decizia de adecvare, ar părea justificat, pentru rațiuni de siguranță juridică și în scopul protejării persoanelor în cauză, să se mențină efectele deciziei de adecvare în cursul acestei perioade. În plus, este necesar să se țină seama de termenul necesar adoptării măsurilor pe care le comportă executarea prezentei hotărâri.

74 Prin urmare, trebuie să se mențină efectele deciziei de adecvare până la 30 septembrie 2006, totuși, fără ca aceste efecte să fie menținute dincolo de data de încetare a acordului.

Cu privire la cheltuielile de judecată

75 În conformitate cu articolul 69 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată la plata cheltuielilor de judecată, dacă s-a formulat o cerere în acest sens. Întrucât Parlamentul a formulat o cerere, iar Consiliul și Comisia au căzut în pretenții, aceștia din urmă trebuie obligați la plata cheltuielilor de judecată. În temeiul alineatului (4) primul paragraf din același articol, intervenienții în litigiile prezente își suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive, Curtea (Marea Cameră) declară și hotărăște:

- 1) Decizia 2004/496/CE a Consiliului, din 17 mai 2004, privind încheierea unui acord între Comunitatea Europeană și Statele Unite ale Americii în privința prelucrării și transferului datelor din PNR de către transportatorii aerieni către Biroul vamal și de protecție a frontierelor de către Departamentul de Securitate Internă al Statelor Unite ale Americii și Decizia 2004/535/CE a Comisiei, din 14 mai 2004, privind protecția adecvată a datelor cu caracter personal din registrele nominale ale pasagerilor aerieni transferate către Biroul vamal și protecția la frontieră a Statelor Unite ale Americii sunt anulate.**
- 2) Efectele Deciziei 2004/535 sunt menținute până la 30 septembrie 2006, totuși fără ca aceste efecte să fie menținute dincolo de data de încetare a acordului.**
- 3) Obligă Consiliul Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată în cauza C-317/04.**
- 4) Obligă Comisia Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată în cauza C-318/04.**
- 5) Comisia Comunităților Europene își suportă propriile cheltuieli de judecată în cauza C-317/04.**
- 6) Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord precum și Autoritatea europeană de supraveghere a protecției datelor își suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Semnături.